

Xudoning hukm soati keldi — Birinchi raqam

Tiriklarning hukmi va 11-sentabrning bashoratli ahamiyati

Jeff Pippenger

2024-12-18

Ancha vaqtdan beri, aslida 11-sentabrdan darhol keyin boshlab, biz tiriklarning hukmi 11-sentabrda boshlanganini izchil ta’kidlab keldik. Biz bu haqiqatni Muqaddas Kitobdagi ko‘plab guvohliklardan angladik; ular uni mutlaqo turli yo‘nalishlardan tasdiqlab turardi. 2023-yil iyulidan buyon biz 11-sentabrda boshlangan tiriklarning hukmiga oid tafsilotlarni, 11-sentabrdan ko‘p o‘tmay kashf etilgan tafsilotlarga nisbatan, yanada chuqurroq anglab oldik. Nega tiriklarning hukmi 11-sentabrda boshlandi? Tiriklarning Muqaddas Kitobiy hukmi nima?

Vahiy kitobining birinchi bobida Masihning asosiy xususiyati sifatida U Alfa va Omega, Boshlanish va Oxir, Birinchi va Oxirgi ekani ko‘rsatiladi. U Yuhannoga bo‘lgan narsalarni yozishni amr etganida, O‘z tabiatining aynan shu xususiyatiga misol keltiradi; va shu tariqa Yuhanno kelajakdagi narsalarni ham yozayotgan bo‘lardi. Iso har doim oxirni boshlanish orqali tasvirlaydi. Bu Uning kim ekanidir.

Muqaddas Kitob Isani Kalom deb tanitadi. Muqaddas Kitobning birinchi kitobi — Ibtido bo‘lib, bu “boshlanish” degan ma’noni anglatadi. Muqaddas Kitobning oxirgi kitobi esa Vahiy kitobidir va Ibtido kitobida ilk bor taqdim etilgan haqiqatlar Vahiy kitobida bayon etiladi. Ibtido — Alfa, Vahiy esa Omegadir; ular birgalikda Kalomdir, Kalom esa Alfa va Omega bo‘lgan Isodir. Xudoning imzosi, ya’ni Uning nomi, Muqaddas Kitobdagi har bir bashorat parchasining ichiga yozilgandir. O‘sha imzo parchadagi nurning haqiqat ekanini tasdiqlaydi.

Agar bashoratning bir parchasiga berilgan talqin Xudoning imzosini — ya’ni Uning ismini, ya’ni Uning fe‘l-atvorini — o‘zida aks ettirmasa, demak, bu talqin noto‘g‘ridir. Xudoning bashoratli Kalomini talqin etishda qo‘llanishi kerak bo‘lgan boshqa sinovlar ham bor, ammo inson qaysi sinovni qo‘llamasin, o‘sha sinov Xudoning Kalomi doirasida belgilangan bo‘lishi kerak. Inson tomonidan yaratilgan sinovlar bo‘lmasa, inson tomonidan yaratilgan talqinlar ham kamroq bo‘ladi. Xo‘sh, nega? Va nima? Tiriklarning Muqaddas Kitobdagi hukmi 9/11 da boshlanganmi?

Masih Vahiy kitobida O‘zini tanishtirar ekan, O‘zini ibtido va intiho deb ta’riflaydi va O‘z fe‘l-atvorining ana shu sifatini nimani anglatishini ko‘rsatish uchun Yuhanno payg‘ambardan foydalanadi. U butun kitobning xabarini O‘zining vahiyi ekanini bildiradi. U Yuhannoga o‘sha vaqtda Yuhanning dunyosida mavjud bo‘lgan narsalarni yozishni buyuradi va shu tariqa Yuhanno dunyoning oxirida bo‘ladigan narsalarni qayd etgan bo‘ladi. Yuhanno masihiy jamoatning ibtidosidagi o‘n ikki yetakchidan biri edi; shuning uchun Yuhanno Vahiy kitobining yettinchi bobida ifodalangan bir yuz qirq to‘rt ming va buyuk olomon timsolida namoyon bo‘ladigan masihiy jamoatning intihosini tasvirlamoqda.

Muqaddas Kitobiy mantiq shundan iboratki: Iso Kalomdir; barcha narsalar U orqali yaratilgan, U O‘z Otasi bilan azaldan mavjud bo‘lgan Kalomdir, va U ayni paytda Muqaddas Kitob hamdir,

chunki U Xudoning Kalomidir. Xudo Kalomining oxirgi xabarida Masihning fe'l-atvoriga doir tanishtiriladigan birinchi xususiyat shuki, U bir narsaning oxirini ayni o'sha narsaning boshlanishi orqali namoyon etadi. Agar Xudoning fe'l-atvoriga oid bu haqiqat insonning Muqaddas Kitobni o'rganishiga tatbiq etilmasa, u tiriklarning hukmi nima ekanini, nega u 9/11 da boshlanganini va bundan ham muhimi, nega u deyarli tugab qolganini chinakam bilolmaydi.

Alfa va Omega tamoyiliga misol sifatida, qadimgi Isroil zamonaviy Isroilning timsolidir; bu bashoratli haqiqatni so'zma-so'z Isroil ruhiy Isroilning timsolidir, deb ham ifodalash mumkin. U qanday ifodalanishidan qat'i nazar, qadimgi so'zma-so'z Isroilning ham, zamonaviy ruhiy Isroilning ham boshlanish tarixi va yakuniy tarixi mavjud. To'rt tarixning uchasi o'tmishda qolgan, biz esa hozir to'rtinchi va yakuniy tarix ichidamiz.

O'tgan uch tarix yer tarixining so'nggi avlodiga oid uchta guvohni ifodalaydi. O'sha uch o'tgan tarix Vahiy kitobida bir yuz qirq to'rt ming sifatida tasvirlangan avlodni aniqlab beradi. Shuningdek, bir yuz qirq to'rt mingga murojaat qiladigan boshqa bashoratli tarixiy yo'nalishlar ham bor, biroq bir yuz qirq to'rt ming sonining o'zi shu bashoratli ramziylikni o'z ichiga oladiki, ya'ni bir yuz qirq to'rt ming — qadimgi haqiqiy Isroilning o'n ikki qabilasini zamonaviy ruhiy Isroilning o'n ikki shogirdi bilan ko'paytirish orqali bashoratli tarzda ifodalangan kishilardir.

Alfa va Omegaga yana bir misol sifatida, Vahiy kitobining o'n to'rtinchi bobidagi uch farishta boshlanish va yakun tarixini ifodalaydi. Millerchilar harakati uch farishtaning boshlanish tarixini ifodalaydi, bir yuz qirq to'rt mingliklar harakati esa uchinchi farishta xabarining yakunidagi tarixni ifodalaydi. Alfa harakati 1844-yil 22-oktabrda tekshiruvchi hukmning ochilganini e'lon qildi. Omega harakati tiriklar ustidan hukmning ochilganini e'lon qildi va uning boshlanishini 11-sentabr deb belgiladi.

Ilhom orqali osonlik bilan tasdiqlanadigan Alfa va Omegaga oid uchinchi misol shuki, boshlanishda Millerchilar harakati — alpha harakati — davrida o'n bokira haqidagi masal aynan har bir jihatigacha bajo bo'lgan. Opa White Millerchilar tarixini "Buyuk Kurash" kitobida o'sha masalning o'sha davrda bajo bo'lishi kontekstida bayon qiladi. U, shuningdek, bir yuz qirq to'rt ming kishining omega harakati ham o'n bokira haqidagi masalni aynan har bir jihatigacha bajo keltirishini o'rgatadi. Masihning oxirni boshlanish bilan tenglashtirib ko'rsatadigan uch qisqa guvohligi.

Qadimgi Isroilning boshida, Rabbiiy ibroniylar bilan ahd tuzdi; bu ahd eshik ustunlaridagi qon bilan ifodalangan edi, va bu, albatta, Xudoning Kalomidagi Yarim Tun Nidosining ilk bor tilga olinishi hisoblanadi. Suvga cho'mish Masih bilan ahdiy munosabatning ramzidir, va Pavlus bizga Misrdan chiqqan ibroniylarning barchasi "bulut"da va Qizil "dengiz"da suvga cho'mdirilganini o'rgatadi. Ular dengizdan o'tib bo'lganlaridan keyin ularga manna berildi; bu esa, boshqa ma'nolari qatorida, sinov bo'lishi nuqtayi nazaridan yettinchi kun — Shabbatning ramzidir.

"manna" ularning birinchi sinovini ifodalaydi; ular o'ninchi va oxirgi sinovlarida Yoshua va Kalebning xabarini rad etib muvaffaqiyatsizlikka uchraganlarida, Egamiz ularni O'z ahd xalqi sifatida rad etdi va Yoshua hamda Kaleb bilan ahdga kirdi. Ular oxir-oqibat Va'da Qilingan Yurtga kirganlarida, qirq yil davomida tug'ilgan o'sha erkaklar ustida sunnat marosimi ado etilmagan edi,

chunki bu marosim Qadeshdagi isyonda to'xtatilgan va kirish arafasida, yana Qadeshda qayta joriy etilgan edi. Bu Alfa va Omeganning alomatidir.

Cho'lda qirq yil sarson-sargardon yurish Yoshua va Kalebning xabariga qarshi qo'zg'olon bilan boshlandi, va u Musoning Qoyaga urib, shu tariqa Xudoning fe'l-atvori hamda ishini noto'g'ri namoyon etgan qo'zg'oloni bilan yakunlandi. Qadimgi Isroilning boshlanishi qadimgi Isroilning oxirini tasvirlaydi.

Qadimgi Isroilning oxirida Iso, Malaki kitobining uchinchi bobida tilga olingan "Ahd Elchisi" sifatida, Doniyor kitobining to'qqizinchi bobining bajo bo'lishi uchun ko'plar bilan bir hafta davomida "ahdni" tasdiqlash uchun keldi. Ahd Elchisi sifatida Masih avvalgi ahd xalqi yonidan o'tib ketgan ayni tarixiy voqelikda xristian jamoati bilan ahdga kirdi. Qadimgi Isroil Xudoning ahd xalqi sifatida boshlanganida, Rabbiiy avvalgi bir ahd xalqini chetlab o'tib, yangi tanlangan xalq bilan ahdga kirgan edi. U qadimgi Isroilning oxirida ham aynan shunday qildi.

Ahdning ramzi nikohdir, va Masihning tug'ilishidan to milodiy 70-yilda Quddusning vayron qilinishigacha bo'lgan davrda, bashorat Xudoning qadimgi so'zma-so'z Isroildan bosqichma-bosqich ajralishini ko'rsatadi. Shunday ekan, ajralish aslida qachondan kuchga kirgan edi: Uning tug'ilishidami, Uning o'limidami, Stefanning toshbo'ron qilinishidami yoki Quddusning vayron qilinishidami?

"Bu orada Xudoga sajda qilish uchun bag'ishlangan ma'badni har bir millatdan kelgan topinuvchilar izlar edilar. Oltin va qimmatbaho toshlar bilan yarqirab turgan bu inshoot go'zallik va ulug'vorlikning bir manzarasi edi. Ammo Yahova endi bu latofat saroyida topilmas edi. Isroil xalq sifatida o'zini Xudodan ajratib qo'ygan edi. Masih O'zining yerdagi xizmatining nihoyasiga yaqinlashganda, ma'badning ichki qismini so'nggi marta ko'zdan kechirar ekan, shunday dedi: 'Mana, uyingiz sizlarga xaroba holda qoldiriladi.' Matto 23:38. Shu paytgacha U ma'badni Otasining uyi deb atab kelgan edi; ammo Xudoning O'g'li o'sha devorlardan chiqib ketganida, Uning ulug'vorligi uchun qurilgan ma'baddan Xudoning huzuri abadiy olib qo'yildi." Havoriylarning faoliyati, 145.

Tantanali Kirishdan keyingi kuni Masih yahudiylarning uyi huvillab qolganini e'lon qildi va taloq yakunlandi. Demak, taloq Tantanali Kirish kuni quyosh botganda yakunlangan edi.

"Quddus Uning g'amxo'rligining farzandi edi, va mehribon ota adashgan o'g'li uchun qayg'urgani kabi, Iso ham sevikli shahar ustidan yig'ladi. Seni qanday tashlab qo'yay? Seni halokatga topshirilgan holda qanday ko'ray? Gunohing kosasini to'ldirishing uchun seni qo'yib yuborishim kerakmi? Bir jon shu qadar qimmatliki, u bilan qiyoslanganda olamlar ham arzimas bo'lib qoladi; ammo bu yerda esa butun bir millat yo'qolishi kerak edi. Ro'za tutuvchi g'arb sari botayotgan quyosh osmon ko'zidan g'oyib bo'lgach, Quddusning inoyat kuni nihoyasiga yetgan bo'lur edi. Zaytun tog'ining yonbag'rida yurish to'xtab turgan paytda, Quddus tavba qilishi uchun hali kech emas edi. Rahm-shafqat farishtasi o'sha damda adolat va tez orada keladigan hukmga o'rin bo'shatish uchun oltin taxtdan pastga tushmoq maqsadida qanotlarini yig'ayotgan edi. Ammo Masihning ulkan sevgi qalbi hali ham Uning marhamatlarini mensimagan, Uning ogohlantirishlarini xor qilgan va qo'llarini Uning qoniga bulg'ash arafasida turgan Quddus uchun yolvorishda davom etar edi. Agar Quddus faqat tavba

qilsa edi, hali ham kech emas edi. Botayotgan quyoshning so‘nggi nurlari ma’bad, minora va uchlar uzra hali ham turib qolgan mahalda, nahotki biror ezgu farishta uni Najotkorning sevgisi tomon boshlab, uning mahkum etilgan qismatini daf etmasa? Payg‘ambarlarni toshbo‘ron qilgan, Xudoning O‘g‘lini rad etgan, tavbasizligi bilan o‘zini qullik kishanlariga qamab qo‘yayotgan go‘zal va nopok shahar — uning rahm-shafqat kuni deyarli tugab bo‘lgan edi!”

“Yana Xudoning Ruhi Quddusga so‘zlaydi. Kun tugamasidan oldin, Masih haqida yana bir guvohlik beriladi. Guvohlik sadosi ko‘tariladi va bashoratli o‘tmishdan yangragan da’vatga javob beradi. Agar Quddus bu da’vatni eshitsa, agar u o‘z darvozalaridan kirib kelayotgan Najotkorni qabul qilsa, hali ham najot topishi mumkin.

Quddusga kirib borayotgan Isoga ulkan xalq olomoni hamroh bo‘layotgani haqidagi xabarlar Quddusdagi hukmdorlarga yetib bordi. Ammo ular Xudoning O‘g‘liga hech qanday xush kelibsiz izhor etmadilar. Ular qo‘rquv ichida, olomonni tarqatib yuborishga umid qilib, Uni qarshilash uchun tashqariga chiqadilar. Yurish zaytun tog‘idan pastga tushish arafasida bo‘lganida, hukmdorlar uni to‘xtatib qoladilar. Ular bu jo‘shqin shodlikning sababini so‘raydilar. Ular: “Bu kim?” deb savol berganlarida, ilhom ruhi bilan to‘lgan shogirdlar bu savolga javob beradilar. Ular balog‘atli ohanglarda Masih haqidagi bashoratlarni takrorlaydilar:

“Odam sizga aytadi: ilonning boshini ezadigan narsa ayolning zurriyotidir.”

“Ibrohimdan so‘rang, u sizga aytadi: U — ‘Salim shohi Malkisidq’, Tinchlik Shohidir. Ibtido 14:18.”

“Yoqub sizga aytadi: U Yahudo qabilasidan bo‘lgan Shilohdir.”

Ishayo sizga shunday deydi: “Immanuil”, “Ajoyib, Maslahatchi, Qudratli Xudo, Abadiy Ota, Tinchlik Shahzodasi”. Ishayo 7:14; 9:6.

“Yeremiyo sizga Dovudning Novdasi, ‘Egamiz — bizning solihligimiz’, deb aytadi.” Yeremiyo 23:6.

“Doniyor sizga aytadi: U Masihdir.

“Husha sizga shunday deydi: U ‘lashkarlar Egasi bo‘lgan Xudovanddir; Xudovand Uning yodgor nomidir.’ Hosheya 12:5.”

“Yahyo Cho‘mdiruvchi sizga shunday deydi: U ‘dunyoning gunohini O‘z zimmasiga olib ketuvchi Xudoning Qo‘zsidir.’ Yuhanno 1:29.

Ulug‘ Yahova O‘z taxtidan shunday e‘lon qildi: “Bu Mening sevikli O‘g‘limdir.” Matto 3:17.

“Biz, Uning shogirdlari, e‘lon qilamiz: Bu — Iso, Masih, hayotning Shahzodasi, dunyoning Qutqaruvchisidir.

“Va zulmat kuchlarining shahzodasi Uni tan olib, shunday deydi: «Sen Kim ekanligingni bilaman, Sen Xudoning Muqaddas Zotisanki». Mark 1:24.” The Desire of Ages, 577–579.

Masihning Zafarli Kirishi tarixi Millerchilar davridagi Yarim Tun Faryodi tarixining timsoli edi. Sister White'dan keltirilgan parcha shuni ko'rsatadiki, kirish boshlanganda xalq Muqaddas Ruhning ilhomi ostiga kirdi, so'ng Masih to'xtab, Quddus ustidan yig'ladi. Shundan keyin U kirishni davom ettirdi va keyin yahudiy rahbarlari tomonidan qarshilandi. Men bu hikoyaning ayrim xususiyatlarini ajratib ko'rsatmoqchiman, toki Millerchilar tarixida takrorlanadigan yo'l-belgilarni aniqlash mumkin bo'lsin. Ammo avval men boshlanish va yakun haqida bir fikrni ta'kidlamoqchiman. Biz hozirgina Sister White'dan iqtibos qilgan narsa bir bobning yakunini ifodalaydi, keyingi bobning ochilishi esa quyidagicha deydi.

Masihning Quddusga tantanali kirib kelishi Uning osmon bulutlarida qudrat va ulug'vorlik bilan, farishtalarning tantanasi va muqaddaslarning shodiyonasi orasida kelishining xira bir soyasi edi. O'shanda Masihning ruhoniylar va farziylarga aytgan quyidagi so'zlari bajo bo'ladi: "Endi sizlar: Egamiz nomi bilan kelayotgan barakali bo'lsin, demaguningizcha, Meni boshqa ko'rmasizlar." Matto 23:39. Zakariyoga bashoratli vahiya o'sha so'nggi tantana kuni ko'rsatildi; va u, shuningdek, birinchi kelishda Masihni rad etganlarning hukmini ham ko'rdi: "Ular o'zlari teshib qo'ygan Menga qaraydilar, va yolg'iz o'g'li uchun motam tutgandek, Uning uchun motam tutadilar; to'ng'ich o'g'li uchun achchiq qayg'uda bo'lgandek, U uchun achchiq iztirobda bo'ladilar." Zakariyo 12:10. Masih shaharni ko'rib, uning ustidan yig'laganida, bu manzarani oldindan ko'rgan edi. U Quddusning vaqtinchalik vayron bo'lishida Xudoning O'g'li qoni uchun aybdor bo'lgan o'sha xalqning yakuniy halokatini ko'rdi.

Shogirdlar yahudiylarning Masihga bo'lgan nafratini ko'rdilar, ammo bu narsa nimaga olib borishini hali ko'rmagan edilar. Ular Isroilning haqiqiy holatini hali tushunmagan, Quddus ustiga tushishi lozim bo'lgan jazoning mohiyatini ham anglab yetmagan edilar. Masih buni ularga muhim bir ibratli timsol orqali ochib berdi.

"Quddusga qilingan so'nggi iltijo behuda bo'lgan edi. Ruhoniylar va boshliqlar: «Bu kim?» degan savolga javoban olomon tilidan yangragan, o'tmishdagi bashoratli ovozni eshitdilar, biroq uni Ilohiy ilhomning ovozi sifatida qabul qilmadilar. G'azab va hayrat ichida ular xalqni jim qildirishga urindilar. Olomon orasida Rim zobitlari ham bor edi, va Uning dushmanlari Iso ustidan ularga isyon rahbari sifatida shikoyat qildilar. Ular Uni ma'badni egallab olish va Quddusda shoh sifatida hukmronlik qilish arafasida deb ko'rsatdilar." The Desire of Ages, 580.

Men e'tibordan chetda qoldirishni istamagan nuqta shuki, Masihning Quddusga tantanali kirishi nafaqat Millerchilar tarixidagi Yarim tun nidosining timsolidir, balki dunyoning oxirini ham ifodalaydi. U Vahiy kitobining yigirmanchi bobidagi ming yillikning boshida Masihning qaytishi bilan, shuningdek ming yillikning oxirida Yangi Quddus bilan birga qaytishi bilan ham bog'liqdir. U, shuningdek, Uning ikkinchi kelishida fosiqlarning o'limi va ming yillikning oxirida ularning yakuniy hukmi bilan ham bog'liqdir. Oxirgi xatboshining boshlanishida shunday deyiladi: "Quddusga qilingan so'nggi murojaat behuda bo'lgan edi. Ruhoniylar va boshliqlar o'tmishdagi bashoratli ovozning aks-sadosini olomonning 'Bu kim?' degan savolga javobida eshitdilar, biroq uni Vahiy ilhomining ovozi sifatida qabul qilmadilar."

So'nggi da'vat behuda bo'ldi va bu da'vat "o'tmishning payg'ambarlik ovozi" sifatida ifodalandi. Masihning davridagi olomon o'zlariga qilingan so'nggi da'vatni rad etdilar, chunki ular Yeremiyoning eski yo'llarga qaytish haqidagi maslahatini rad etdilar. Ular, shuningdek, satr ustiga satr metodologiyasini ham qabul qilmadilar, chunki shogirdlar "Bu kim?" degan savolga bir necha guvohlarni bir joyga keltirib, satr ustiga satr, bu yerdan ozgina va u yerdan ozgina tarzida javob bergan edilar.

Masih Quddusga kirishni boshlaganida, U yo'l-yo'lakay to'xtaydi. Bu voqea shogirdlar Masih minib borishi uchun eshakni olib kelganlarida bashoratning amalga oshishi bilan boshlanadi. U ilgari hech qachon hayvonga minmagan edi, va o'sha hayvonga ham ilgari hech qachon minilmagan edi. Bu mantiq mo'jizaga ishora qiladi, chunki qaysi hayvon birinchi marta chavandozni qabul qiladi, va ilgari hech qachon minilmagan eshakni boshqarishni kim biladi? Bu Filistlar sandiq bilan birga aravaga nazar qo'yib, emizikli buzoqlari bor, ilgari hech qachon arava tortmagan ikki sigirni qo'shganlari, va ular darhol buzoqlarini tashlab, Sandiqni Ibroniylarga qaytarish uchun yo'lga tushganlari voqearasiga o'xshaydi. Sandiq Quddus sari yo'l olmoqda, va Dovud uni nihoyat Quddusga olib kirganida, u Masihning zafarli kirishining timsolini ko'rsatgan edi.

Masih eshakka mingach, xalq o'z kiyimlarini yo'lga to'shay boshladi, palma shoxlarini kesib tashlab, shunday nido qildi: "Dovud O'g'liga hosanna! Egamiz nomi bilan Keluvchiga baraka bo'lsin! Oliylarda hosanna." (Matto 21:9) Yo'l boshchilar qarshilik ko'rsatib, Isodan olomonni tinchlantirishni talab qildilar. Ular yo'lda davom etdilar va Iso Quddus orqali ifodilangan halok bo'lgan insoniyat uchun yig'lashga to'xtadi. So'ng yurish davom etdi va yo'l boshchilar yana aralashib, Isoning kim ekanini bilishni talab qildilar. Shunda shogirdlar payg'ambarlarning satrma-satr guvohligi bilan javob berdilar.

Hozir ko'rib chiqayotgan tariximizdan oldin Lazar tiriltirilgan edi; bu o'n bokira haqidagi masalda tasvirlangan bashoratli chiziqdagi birinchi umidsizlikni belgilaydi, shuningdek, Dovudning Quddusga tantanali kirib borishi chizig'ida Uzzaning Sandiqqa qo'l tekkizishi ham shunga to'g'ri keladi. Birinchi umidsizlik kutish muddati bilan bog'liqdir, va Masih Lazar kasal ekanini ilk bor eshitganida kechikdi; xuddi shuningdek, Dovud ham keyinroq uni olib kelguniga qadar Uzza o'lgan joyda Sandiqni qoldirib, kechikdi. Lazar o'ldi va shundan so'ng tiriltirildi. Shundan keyin Lazar Isoning ustiga mingan eshakni Quddusga boshlab kirgan kishidir.

Milleriylar tarixida ikkinchi farishta 1844-yil 19-aprelda, kutish davrining boshlanishini belgilagan birinchi umidsizlik paytida keldi. Shundan keyin Samuel Snou Yarim tun faryodi xabarini izchil ravishda rivojlantira boshladi. O'sha xabarning bosqichma-bosqich rivojlanishi Masihning Quddusga kirishi orqali ifodalanadi. Snouning ishinings rivojlanishi, shuningdek, Ahd sandig'ining filistiyatlardan aravaga, Uzzahga va nihoyat Quddusga qadar bo'lgan yurishlarida ham ifodalanadi.

Kirish, rahbarlar Masihga olomonni jim qilishni buyurganlarida, xalqning boshidagi e'loni bilan boshlanadi; undan keyin Masihning yig'lashi keladi; so'ng esa o'jar rahbarlar Masihning kim ekanini so'rganlarida, shogirdlarning e'loni keladi. O'jar rahbarlarning birinchi javobini yuzaga keltirgan xalq orasidagi ilhomning namoyon bo'lishi, shogirdlar o'tmishdan kelgan ko'plab

bashoratli guvohlarni “satr ustiga satr” keltirganlarida, yana takrorlanadi. O‘sha kuni quyosh botganida, qadimgi Isroil Xudodan ajratildi.

O‘sha tarixda bizga shunday ma’lum qilinadiki, shogirdlar “Quddus ustiga tushadigan qasosni anglamagan edilar.” “Quddus ustiga tushadigan” o‘sha “qasos” shogirdlarga “muhim bir ibratli saboq” orqali tasvirlab berilgan edi. O‘sha muhim ibratli saboq anjir daraxtining la’natlanishi edi. Shogirdlar hali tushunib yetmagan Quddusning vayron qilinishi anjir daraxtining la’natlanishi orqali, shuningdek Masihning bundan avval anjir daraxti haqida o‘rgatgan masali orqali ham tasvirlab berilgan edi.

“Bu ogohlantirish barcha zamonlar uchundir. Masihning O‘z qudrati bilan yaratgan daraxtni la’natlagani barcha jamoatlar va barcha masihiylar uchun ogohlantirish bo‘lib turadi. Hech kim boshqalarga xizmat qilmasdan turib Xudoning qonuniga muvofiq yashay olmaydi. Ammo Masihning rahmdil, xudbinlikdan holi hayotini amalda yashamaydiganlar ko‘pdir. O‘zlarini a’lo darajadagi masihiylar deb hisoblaydigan ayrimlar Xudoga xizmat nima ekanini tushunmaydilar. Ular o‘zlarini mamnun qilishni rejalashtiradilar va shuni o‘rganadilar. Ular faqat o‘zlariga taalluqli narsalarga qarab ish tutadilar. Vaqt ular uchun faqat o‘zlari uchun biror narsa to‘plashlari mumkin bo‘lgan darajadagina qadrli bo‘ladi. Hayotning barcha ishlarida ularning maqsadi shudir. Ular boshqalar uchun emas, balki o‘zlari uchun xizmat qiladilar. Xudo ularni xudbinlikdan holi xizmat ado etilishi lozim bo‘lgan dunyoda yashash uchun yaratdi. U ularni har qanday imkoniyatda o‘z yaqinlariga yordam berishlari uchun belgiladi. Ammo ularning “meni” shu qadar ulkanki, ular boshqa hech narsani ko‘ra olmaydilar. Ular insoniyat bilan aloqada emaslar. Shu tariqa o‘zi uchun yashaydiganlar har qanday da’voni qilgan-u, ammo mevasiz bo‘lgan anjir daraxtiga o‘xshaydilar. Ular tavba va imonsiz holda ibodatning tashqi shakllariga rioya qiladilar. E’tirofda ular Xudoning qonunini ulug‘laydilar, ammo itoat yo‘q. Ular aytadilar, lekin qilmaydilar. Anjir daraxti ustidan aytilgan hukmda Masih bunday behuda riyokorlik Uning nazarida naqadar jirkanch ekanini ko‘rsatadi. U oshkora gunohkor, Xudoga xizmat qilishni da’vo qilib, ammo Uning ulug‘vorligi uchun meva keltirmaydigan kishidan ko‘ra kamroq aybdor ekanini e’lon qiladi.”

“Masihning Quddusga tashrifidan oldin aytilgan anjir daraxti haqidagi masal Uning mevasiz daraxtni la’natlash orqali bergan sabog‘i bilan bevosita bog‘liq edi.” The Desire of Ages, 584.

Rahbarlar bilan bo‘lgan so‘nggi qarama-qarshilikdan keyin, Iso tun bo‘yi ibodat qilish uchun chetga chiqdi, so‘ng ertalab anjir daraxti yonidan o‘tayotib, uni la’natladi.

“Pishgan anjirlar mavsumi emas edi, faqat ayrim joylar bundan mustasno; va Quddus atrofidagi yuksakliklar haqida chinakamiga: «Anjirlar vaqti hali kelmagan edi», deb aytish mumkin edi. Ammo Iso kelgan bog‘da bir daraxt boshqalarining barchasidan ilgarilab ketgandek ko‘rinar edi. U allaqachon barglarga burkangan edi. Anjir daraxtining tabiati shundayki, barglari yozilishidan oldin o‘sayotgan mevasi ko‘rinadi. Shuning uchun to‘la barg yozgan bu daraxt yaxshi rivojlangan meva va‘da qilayotgandek edi. Ammo uning ko‘rinishi aldamchi edi. Iso uning shoxlarini, eng quyi butog‘idan tortib eng yuqori novdasigacha, sinchiklab ko‘zdan kechirib, «barglardan boshqa hech narsa» topmadi. U dabdabali barglardan iborat bir uyum edi, bundan ortig‘i yo‘q.”

Masih unga qarshi qurituvchi bir la'nat aytdi. "Bundan keyin to abad hech kim sendan meva yemasin", dedi U. Ertasi kuni ertalab, Najotkor bilan Uning shogirdlari yana shaharga yo'l olganlarida, qurib qolgan shoxlar va osilib qolgan barglar ularning e'tiborini tortdi. "Ustoz," dedi Butrus, "qarang, Siz la'natlagan anjir daraxti qurib qolibdi."

"Masihning anjir daraxtini la'natlashi shogirdlarni hayratga soldi. Bu ularga Uning yo'llari va ishlari kabi emasdek tuyuldi. Ko'p bor ular Uning: U dunyoni hukm qilish uchun emas, balki dunyo U orqali najot topishi uchun kelganini aytganini eshitgan edilar. Ular Uning quyidagi so'zlarini esladilar: 'Inson O'g'li insonlarning jonlarini halok qilish uchun emas, balki ularni saqlab qolish uchun kелgandır.' Luqo 9:56. Uning ajoyib ishlari vayron qilish uchun emas, balki tiklash uchun qilingan edi. Shogirdlar Uni faqat Tiklovchi, Shifokor sifatida bilgan edilar. Bu ish yakka holda turardi. Uning maqsadi nima edi? deb so'radilar."

Xudo "rahm-shafqatdan zavq oladi". "Men tirik ekanman, — deydi Egamiz Rabbii, — fosiqning o'limidan mamnun emasman." Mixo 7:18; Hizqiyol 33:11. Halokat keltirish ishi va hukmni e'lon qilish U uchun "g'alati ish"dir. Ishayo 28:21. Ammo rahm-shafqat va sevgi ila U kelajak ustidan pardani ko'taradi va insonlarga gunoh yo'lining oqibatlarini ochib beradi.

"Anjir daraxtining la'natlanishi amalda ko'rsatilgan bir masal edi. O'zining soxta yaproqlari bilan Masihning ayni huzurida ko'z-ko'z qilingan o'sha hosilsiz daraxt yahudiy xalqining timsoli edi. Najotkor O'z shogirdlariga Isroilning halokatining sababi va muqarrarligini ravshan qilib ko'rsatishni istadi. Shu maqsadda U daraxtga axloqiy sifatlar baxsh etdi va uni ilohiy haqiqatning sharhlovchisiga aylantirdi. Yahudiylar boshqa barcha xalqlardan alohida ajralib turar, Xudoga sadoqat da'vo qilar edilar. Ular Uning tomonidan alohida marhamat topgan edilar va o'zlarini boshqa har qanday xalqdan ko'ra solihroq deb bilardilar. Ammo ular dunyo muhabbati va foyda orttirish hirsidan buzilgan edilar. Ular o'z bilimlari bilan maqtanar edilar, biroq Xudoning talablaridan bexabar edilar va ikkiyuzlamachilikka to'la edilar. Hosilsiz daraxt kabi, ular o'zlarining soxta shoxlarini baland ko'targan, ko'rinishda yashnab turgan va ko'zga go'zal ko'ringan, ammo 'barglardan boshqa hech narsa' bermagan edilar. Yahudiy dini, o'zining muhtasham ma'badi, muqaddas qurbongohlari, mitra kiygan ruhoniylari va ta'sirli marosimlari bilan, tashqi ko'rinishda, albatta, go'zal edi, ammo kamtarlik, muhabbat va xayrixohlik unda yo'q edi." "The Desire of Ages", 581, 582.

Biz javob berish jarayonida bo'lgan ikki savolni o'rta tashlashdan boshladik. Bu savollar shunday edi: "Nega tiriklarning hukmi 9/11 da boshlandi? Tiriklarning Muqaddas Kitobga ko'ra hukmi nima?"

Hozirgina bayon etgan bir necha satr bashorat tiriklarning hukmiga oid Muqaddas Kitobiy guvohliklardir. Ushbu bashorat satrlari hukmning shunchaki "A, B, C"lari bilangina emas, balki bundan ancha kengroq masalalar bilan bog'liqdir, biroq biz avvalo 9/11 va tiriklarning hukmiga doir savollarga javob bermoqdamiz.

"Men ko'rdim", — deydi payg'ambar Doniyor, — 'to taxtlar qo'yilgunga qadar, va Qadimiy Kunlar Egasi o'tirdi: Uning libosi qordek oq edi, boshining sochi esa toza yungdek edi; Uning taxti olov alangasi, g'ildiraklari esa yonayotgan olov edi. Uning huzuridan olovli daryo chiqib, oqib kelar edi: ming-minglar Unga xizmat qilar edi, va o'n ming karra o'n minglar Uning

oldida turar edi: hukm o‘rnatildi, va kitoblar ochildi.’ Doniyor 7:9, 10, R.V.”

“Shunday qilib, payg‘ambar vahiyida buyuk va tantanali kun namoyon etildi; o‘sha kunda insonlarning fe‘l-atvori va hayoti butun yer yuzining Hakaming huzurida ko‘rib chiqiladi va har bir insonga ‘o‘z ishlariga yarasha’ mukofot qaytariladi. Qadimiy Kunlar — Ota Xudodir. Zaburchi shunday deydi: ‘Tog‘lar bunyod etilishidan oldin, Sen yeru olamni yaratmasingdan burun ham, abadul-abad Sen Xudodirsan.’ Zabur 90:2. Borliqning manbai va barcha qonunning bulog‘i bo‘lgan Zot hukmda raislik qilur. Muqaddas farishtalar esa xizmatkorlar va guvohlar sifatida, soni ‘o‘n ming karra o‘n minglar va ming-minglar’ bo‘lib, bu buyuk mahkamada hozir bo‘ladilar.”

“Va mana, osmon bulutlari bilan Inson O‘g‘liga o‘xshash Zot kelib, Qadimiy Kunlar Egasi huzuriga yetib keldi, va Uni Uning huzuriga olib kelishdi. Unga hukmronlik, shon-shuhrat va shohlik berildi, toki barcha xalqlar, elatlar va tillar Unga xizmat qilsinlar: Uning hukmronligi abadulabad hukmronlikdir, u o‘tib ketmaydi.” Doniyor 7:13, 14. Bu yerda tasvirlangan Masihning kelishi Uning yerga ikkinchi bor kelishidir emas. U osmonda Qadimiy Kunlar Egasi huzuriga hukmronlik, shon-shuhrat va shohlikni qabul qilish uchun keladi; bular Unga Vositachi sifatidagi xizmatining oxirida beriladi. Bashoratda 1844-yilda 2300 kunning tugashida sodir bo‘lishi oldindan aytilgan narsa aynan shu kelish bo‘lib, Uning yerga ikkinchi bor kelishi emas edi. Samoviy farishtalar hamrohligida buyuk Oliy Ruhoniyimiz eng muqaddas joyga kiradi va u yerda inson manfaati yo‘lida O‘z xizmatining so‘nggi amallarini bajarish uchun — tergov hukmi ishini ado etish va uning ne‘matlaridan bahramand bo‘lishga haqli ekani ko‘rsatilganlarning barchasi uchun kafforat qilish uchun — Xudoning huzurida zohir bo‘ladi.

“Timsoliy xizmatda faqat gunohlarini e‘tirof va tavba bilan Xudo huzuriga olib kelgan, hamda gunoh qurbonligining qoni orqali gunohlari muqaddas maskanga ko‘chirilgan kishilargina Poklanish kuni xizmatida ishtirok etar edilar. Shunday qilib, yakuniy poklanish va tergov hukmining buyuk kunida ko‘rib chiqiladigan yagona ishlar — Xudoning nomini tutgan xalqining ishlaridir. Fosiqlar ustidan hukm esa alohida va mustaqil ish bo‘lib, keyinroq bir davrda amalga oshadi. “Hukm Xudoning xonadonidan boshlanishi kerak; agar avval bizdan boshlansa, Xushxabarga itoat etmaydiganlarning oxiri nima bo‘lur?” 1 Butrus 4:17.”

“Osmondagi qayd daftarlari, ularda insonlarning ismlari va amallari ro‘yxatga olingan bo‘lib, hukm qarorlarini belgilab beradi. Doniyor payg‘ambar shunday deydi: ‘Hukm o‘rnatildi, va kitoblar ochildi.’ Xuddi shu manzarani tasvirlar ekan, vahiy ko‘ruvchi yana qo‘shimcha qiladi: ‘Yana bir kitob ochildi; u hayot kitobidir; va o‘liklar kitoblarda yozilgan narsalarga ko‘ra, o‘z amallariga binoan hukm qilindilar.’ Vahiy 20:12.”

“Hayot kitobida Xudoning xizmatiga qachonlardir kirgan barcha kishilarning nomlari yozilgandir. Iso O‘z shogirdlariga shunday degan edi: ‘Nomlaringiz osmonda yozilganidan quvoninglar.’ Luqo 10:20. Pavlus o‘zining sodiq hamkorlari haqida, ‘nomlari hayot kitobida yozilgan’ deb aytadi. Filippiliklarga 4:3. Doniyor esa, ‘hech qachon bo‘lmagan darajadagi musibat vaqti’ga nazar tashlab, Xudoning xalqi qutqarilishini, ya‘ni ‘kitobda yozilgan holda topilgan har bir kishi’ najot topishini e‘lon qiladi. Doniyor 12:1; Vahiy 21:27. Vahiy oluvchi esa Xudoning shahriga faqat nomlari ‘Qo‘zining hayot kitobida yozilgan’ kishilargina kirishini

aytadi.”

“‘Eslatma kitobi’ Xudo huzurida yozib boriladi; unda ‘Egamizdan qo‘rqanlar va Uning nomi haqida o‘ylaganlar’ning yaxshi ishlari qayd etilgan. Malaki 3:16. Ularning imonli so‘zlari, sevgi ila qilgan amallari osmonda ro‘yxatga olinadi. Naximiyo bu haqda shunday deya ishora qiladi: ‘Meni esla, ey Xudoyim, ... va Xudoyimning uyi uchun qilgan yaxshi ishlarimni o‘chirib tashlama.’ Naximiyo 13:14. Xudoning eslatma kitobida har bir solih amal abadiylashtiriladi. U yerda qarshilik ko‘rsatilgan har bir vasvasa, yengilgan har bir yovuzlik, aytilgan har bir muloyim hamdardlik so‘zi sadoqat bilan qayd etiladi. Va Masih uchun qilingan har bir fidoyilik, boshdan kechirilgan har bir azob-uqubat va g‘am ham yozib qo‘yiladi. Zaburchi shunday deydi: ‘Sarson yurishlarimni Sen sanab turursan; ko‘z yoshlarimni O‘z idishingga solgin: ular Sening kitobingda emasmi?’ Zabur 56:8.”

“Shuningdek, insonlarning gunohlari haqida ham yozuv bor. ‘Chunki Xudo har bir ishni, har bir yashirin narsani, xoh u yaxshi bo‘lsin, xoh yomon bo‘lsin, hukmga olib keladi.’ ‘Odamlar aytadigan har bir behuda so‘z uchun hukm kunida hisob beradilar.’ Najotkor shunday deydi: ‘So‘zlaring bilan oqlanasan, va so‘zlaring bilan mahkum qilinasan.’ Voiz 12:14; Matto 12:36, 37. Yashirin niyatlar va sabablar xatosiz yozuvda namoyon bo‘ladi; chunki Xudo ‘zulmatning yashirin narsalarini yorug‘likka chiqaradi va yuraklarning maslahatlarini oshkor qiladi.’ 1 Korinfliklarga 4:5. ‘Mana, bu Mening oldimda yozib qo‘yilgandir, ... sizlarning gunohlaringiz va ota-bobolaringizning gunohlari birga, deydi Egamiz.’ Ishayo 65:6, 7.”

“Har bir insonning ishi Xudo huzurida ko‘rib chiqiladi va sadoqat yoki nosadoqat uchun qayd etiladi. Osmon daftarlarida har bir ismning ro‘parasiga dahshatli aniqlik bilan har bir noto‘g‘ri so‘z, har bir xudbinona amal, bajarilmagan har bir burch va har bir yashirin gunoh, har qanday makkorona ikkiyuzlamachilik bilan birga yozib qo‘yiladi. Osmondan yuborilgan, ammo e‘tiborsiz qoldirilgan ogohlantirishlar yoki tanbehlar, behuda sarflangan daqiqalar, foydalanilmagan imkoniyatlar, yaxshilik yoki yomonlik uchun ko‘rsatilgan ta’sir va uning uzoqqa cho‘ziladigan natijalari — bularning barchasi yozib boruvchi farishta tomonidan qayd etiladi.

“Xudoning qonuni — qiyomatda insonlarning fe‘l-atvori va hayoti sinovdan o‘tkaziladigan mezonidir. Dono kishi shunday deydi: ‘Xudodan qo‘rq va Uning amrlarini saqla; chunki bu — insonning butun burchidir. Zero Xudo har bir ishni hukmga keltiradi.’ Voiz 12:13, 14. Havoriy Yoqub o‘z birodarlarini shunday ogohlantiradi: ‘Shunday gapiringlar va shunday qilinglarki, go‘yo sizlar ozodlik qonuni bilan hukm qilinadiganlardek.’ Yoqub 2:12.”

Hukmda “munosib deb topilganlar” solihlarning tirilishida ulushga ega bo‘ladilar. Iso shunday dedi: “O‘sha olamga va o‘liklar orasidan tirilishga erishishga munosib deb topilganlar, ... farishtalarga tengdirlar; va tirilish farzandlari bo‘lganlari uchun Xudoning farzandlaridirlar.” Luqo 20:35, 36. Va yana U shunday e‘lon qiladi: “yaxshilik qilganlar” “hayot tirilishiga” chiqadilar. Yuhanno 5:29. Solih o‘liklar “hayot tirilishiga” munosib deb topiladigan hukmdan keyingina tiriltiriladilar. Binobarin, ularning yozuvlari tekshirilib, ishlari hal etiladigan paytda ular sud majlisida shaxsan hozir bo‘lmaydilar.

“Iso ularning himoyachisi sifatida namoyon bo‘ladi, ular nomidan Xudo huzurida iltijo qiladi. ‘Agar kimdir gunoh qilsa, Otaning huzurida bizning Himoyachimiz bor, U — solih Iso Masihdir.’ 1 Yuhanno 2:1. ‘Chunki Masih qo‘l bilan yasalgan, haqiqiyning timsoli bo‘lgan muqaddas joylarga kirmadi, balki osmonning o‘ziga kirdi, endi biz uchun Xudoning huzurida ko‘rinmoq uchun.’ ‘Shuning uchun ham U orqali Xudoning oldiga keladiganlarni tamomila najot berishga qodirdir, chunki U ular uchun shafolat qilish maqsadida hamisha tirikdir.’ Ibroniylarga 9:24; 7:25.”

“Hisob-kitob daftarlar hukmda ochilganda, Isoga imon keltirgan barcha kishilarning hayotlari Xudo oldida ko‘rib chiqiladi. Yer yuzida dastlab yashaganlardan boshlab, bizning Himoyachimiz har bir ketma-ket avlodning ishini taqdim etadi va tiriklar bilan yakunlaydi. Har bir ism tilga olinadi, har bir ish sinchiklab tekshiriladi. Ba’zi ismlar qabul qilinadi, ba’zi ismlar rad etiladi. Agar kimningdir gunohlari hisob-kitob daftarlarida qolgan bo‘lsa, ya’ni ulardan tavba qilinmagan va ular kechirilmagan bo‘lsa, ularning ismlari hayot kitobidan o‘chirib tashlanadi, va ularning yaxshi ishlari haqidagi qaydlar Xudoning esdalik kitobidan yo‘q qilinadi. Rabbiy Musoga shunday degan edi: ‘Kim Menga qarshi gunoh qilgan bo‘lsa, o‘shani O‘z kitobimdan o‘chiraman.’ Chiqish 32:33. Va Hizqiyol payg‘ambar shunday deydi: ‘Agar solih kishi o‘zining solihligidan yuz o‘girib, nohaqlik qilsa, ... u qilgan barcha solih ishlari esga olinmaydi.’ Hizqiyol 18:24.” Buyuk kurash, 479–483.

Biz ushbu tadqiqotni davom ettiramiz va ko‘tarilgan savollarga ushbu turkumning navbatdagi maqolasida javob beramiz.